

Marcin Kornak ze Stowarzyszenia Nigdy Więcej „Człowiekiem bez barier 2012”

Na Zamku Królewskim w Warszawie 23 października 2012 roku odbyła się jubileuszowa, dziesiąta gala konkursu „Człowiek bez barier”. Spośród piątki finalistów Kapituła Konkursu pod przewodnictwem prof. Antoniny Ostrowskiej przyznała ten zaszczytny tytuł Marcinowi Kornakowi, założycielowi i prezesowi Stowarzyszenia Nigdy Więcej. Marcin Kornak odebrał statuetkę z rąk pełnomocnika rządu ds. osób niepełnosprawnych Jarosława Dudy.

Marcin Kornak, założyciel i prezes Stowarzyszenia Nigdy Więcej. Fot. arch. SNW

Wśród finalistów konkursu obok Marcina Kornaka znaleźli się: mistrzyni paraolimpijska z Londynu Katarzyna Piekart, naukowiec i wynalazczyni prof. Marion Hersh, aktywista i rzecznik ds. osób niepełnosprawnych w Urzędzie Miasta Wrocławia Bartłomiej „Skrzynia” Skrzyński oraz kierowniczką zespołu obsługi osób niepełnosprawnych w Urzędzie Miasta w Szczecinie Beata Andruszkiewicz. Kapituła przyznała także tytuł dodatkowy – „Osobowość bez barier”, którym uhonorowano Janinę Ochojską, twórczynię Polskiej Akcji Humanitarnej. Nagrodę publiczności w głosowaniu internautów przyznano Beacie Andruszkiewicz.

Marcin Kornak urodził się Bydgoszczy w 1968 roku. Jako piętnastolatek, po nieudanym skoku do wody, został sparaliżowany. Od tego momentu porusza się na wózku. Nie przeszkodziło mu to w karierze animatora muzycznej sceny niezależnej. Gdy w Polsce zaczęło

się pojawiać coraz więcej incydentów o charakterze rasistowskim i ksenofobicznym, uznał, że musi zacząć działać. W 1992 roku założył pierwszą Grupę Antynazistowską. Cztery lata później z jego inicjatywy powstało Stowarzyszenie Nigdy Więcej – największa w Polsce organizacja monitorująca incydenty o charakterze rasistowskim, ksenofobicznym i faszystowskim, a także prowadząca liczne kampanie społeczne na rzecz tolerancji i promocji wielokulturowości. W 2011 roku za swoją działalność został odznaczony przez prezydenta Bronisława Komorowskiego Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Najważniejszym efektem działań Marcina Kornaka jest „Brunatna Księga”, będąca kroniką zająć, incydentów na tle rasistowskim i ksenofobicznym oraz przestępstw popełnionych przez neofaszystów i skrajną prawicę. Do tej pory drukiem ukazały się dwa tomy tej publikacji – „Brunatna Księga 1987-2008” oraz „Brunatna Księga 2009-2010”. Jest ona przede wszystkim źródłem wiedzy dla badaczy tematu oraz dziennikarzy. Gdy jednak tylko pobieżnie przekartkuje się zebrane przez Marcina Kornaka materiały, trudno nie dostrzec, że zdarzenia, które w opinii publicznej są marginesem naszego życia społecznego, mają miejsce codziennie, na terenie całego kraju.

Kajetan Prochyra i Tomasz Przybyszewski

„Di Jiddishe Bande” w Oslo

Tegoroczny „European Day of Jewish Culture” w Oslo miał swój mocny, polski akcent. Do norweskiej stolicy przyjechała bowiem „Di Jiddishe Bande” – grająca w języku jidysz grupa teatralna założona przez Jacoba Weitznera. Artyści z Polski uświetnili obchody dnia kultury żydowskiej spektaklem „Józef i jego bracia”, będącego autorskim projektem Jacoba Weitznera, który wystąpił w potrójnej roli – dramaturga, reżysera i aktora. Oprócz niego w przedstawieniu udział wzięli: Olga Mieleńczuk, Dorota Salamon, Ola Salamon, Rafał Dajbor oraz Hadrian Filip Tabęcki – przy fortepianie. Biblijną historię Józefa, który sprzedany przez braci do niewoli robi prawdziwą karierę na dworze faraona ujął Jacob Weitzner w konwencji purimszpil i tak też poprowadził przedstawienie, rojące się wprost od odniesień do współczesnych czasów. W przedstawieniu Weitznera niewolnicy mają swój rating, od którego zależy, czy zostaną kupieni, czy też nie, kryzys na dworze faraona przypomina do złudzenia kryzys, z którym boryka się współczesny świat, a najlepszą walutą okazuje się niespodziewanie korona norweska. Zupełnie współczesne są także policyjna czapka, telefon komórkowy i wiele, wiele innych rekwizytów. Nic dziwnego, że tak pomyslane przedstawienie, okraszone dodatkowo wplecionymi w akcję przebojami, takimi jak „Majn jidysze mame”, czy „Ale rider” budziło huragany śmiechu i nagrodzone zostało oklaskami. Przed przedstawieniem Jacob Weitzner poprowadził warsztaty języka jidysz, oraz – wraz z Hadrianem Filipem Tabęckim – warsztaty muzyczne. Zarówno warsztaty, jak i przedstawienie miały miejsce w budynku Muzeum Żydowskiego w Oslo, a wyjazd „Di Jiddishe Bande” do norweskiej stolicy odbył się pod patronatem TSKŻ.

Artur Hofman